

POKAŻ MI, PROSZĘ, CHWAŁĘ TWOJĄ!

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 13 września

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Wj 33,7-34,35; Pwt 18,15.18; J 17,3; Rz 2,4; J 3,16; 2 Kor 3,18.

TEKST PAMIĘCIOWY: „Wtedy Pan przeszedł obok niego, a on zawołał: Panie, Panie, Boże miłosierny i łaskawy, nieskory do gniewu, bogaty w łaskę i wierność, zachowujący łaskę dla tysięcy, odpuszczający winę, występki i grzechy, nie pozostawiający w żadnym razie bez kary, lecz nawiedzający winę ojców na synach i na wnukach do trzeciego i czwartego pokolenia!” (Wj 34,6-7).

Wszyscy musimy wzrastać w naszej więzi z Bogiem. Bez wzrastania jesteśmy martwi. Apostoł Piotr wzywa nas: „Wzrastajcie raczej w łasce i w poznaniu Pana naszego i Zbawiciela, Jezusa Chrystusa. Jemu niech będzie chwała teraz i po wieczne czasy” (2 P 3,18). Musimy pragnąć rozwoju i wzrastania. Codziennie znajdujemy się w Bożej szkole, w której nauka nigdy się nie kończy. Na każdym etapie duchowego rozwoju możesz być doskonały, jeśli pozwolisz Bogu, by kształtował cię stosownie do tego, do czego powołuje cię w Chrystusie.

Jeżeli dzieci w pierwszej klasie szkoły podstawowej uczą się czytać oraz liczyć do stu, to zdają do drugiej klasy, gdyż posiadły wiedzę, która jest doskonała na tym poziomie edukacji. Jednak gdyby podobny poziom wiedzy wykryto u ucznia liceum, oznaczałoby to, że system edukacji poważnie zawodził. Podobnie jest z naszym wzrastaniem w łasce i poznaniu Boga. Na każdym etapie naszego duchowego rozwoju możemy być tak doskonali w naszej sferze, jak Chrystus jest doskonały w swojej sferze.

W tym tygodniu będziemy studiować, jak Mojżesz, znając i wykonując Boże polecenia, rozwijał się w swojej więzi z Panem.

Przeczytaj Wj 33,7-11. Dlaczego Bóg polecił Mojżeszowi postawić namiot zgromadzenia?

Nie powinniśmy mylić namiotu zgromadzenia (postawionego poza obozem) z przybytkiem, który został później postawiony w środku obozu. Nie wiemy, jak często Mojżesz radził się Boga w namiocie zgromadzenia. Jedno wiemy na pewno — spotkania Mojżesza z Bogiem umacniały więź istniejącą między nimi: „Rozmawiał Pan z Mojżeszem twarzą w twarz, tak jak człowiek rozmawia ze swoim przyjacielem” (Wj 33,11). Przyjaciół to ktoś, kogo możemy się poradzić i z kim możemy omawiać niemal wszystkie sprawy, ufając, że nie wyjawi tego postronnym osobom. Przyjaciół to jeden z największych skarbów w życiu i ktoś, z kim naprawdę chcemy przebywać.

Opisana od 19. do 34. rozdziału *Księgi Wyjścia* historia Mojżesza bardzo wyraźnie uczy o tym, jak Bóg nas zmienia. Jak Bóg zacierał więź z tym wybitnym wodzem Jego ludu? Studium życia Mojżesza wskazuje, że wzrastał on w poznaniu nie tylko Bożej mocy, ale także miłości i charakteru Boga. Jest to ważny element więzi z Bogiem.

Przed pierwszym spotkaniem z Panem na górze Synaj Mojżesz był prowadzony przez Boga i przygotowywany do szczególnej przywódczej roli. Pasając owce w kraju Midianitów, został natchniony przez Boga i napisał dwie księgi biblijne: *Księgę Hioba* oraz *Księgę Rodzaju*. Następnie podczas dramatycznego spotkania przy płonącej krzewie został powołany przez Boga, by wyprowadzić Izraelitów z Egiptu. Widział klęskę egipskich bogów i zagładę potężnej egipskiej armii w Morzu Czerwonym. Przez wiele tygodni bacznie śledził, jak Bóg prowadzi Izraelitów z Egiptu do góry Synaj. Po doświadczeniu, podczas którego jego twarz jaśniała chwałą Bożą, prowadził Izraelitów przez kolejne trzydzieści dziewięć lat, aż przywiódł ich na granicę Ziemi Obiecanej. Biblijna historia świadczy o tym, że Mojżesz był wiernym sługą Bożym (zob. Pwt 34,5 i Joz 1,1), światłem świecącym w ciemności oraz wzorem proroka, z którym inni mieli być porównywani (zob. Pwt 18,15.18). Powodował zmiany, choć ludzie nie zawsze podążali za jego wskazówkami i słowami. Jednak gdy to czynili, doznawali powodzenia.

Możemy się uczyć od Mojżesza, gdyż wyjątkowa historia jego życia mówi nam to, czego Bóg może dokonać, gdy pozwalamy Mu zmieniać nas. Jakie były punkty zwrotne w twojej drodze z Bogiem oraz kiedy dostrzegałeś Jego mocne działanie w swoim życiu?

Przeczytaj Wj 33,12-17. O co Mojżesz poprosił Pana? Dlaczego domagał się, by Bóg prowadził Izraelitów?

Wzrastanie Mojżesza w Panu było stałe. Przybliżał się on coraz bardziej do Pana i pragnął być ukształtowany na obraz Boga. Pewnego dnia, rozmawiając z Bogiem w namiocie zgromadzenia, Mojżesz nagle zrozumiał, że Go nie zna, więc wypowiedział szczególną modlitwę:

— „Daj mi poznać zamysły twoje, abym Cię poznał” (Wj 33,13).

Mojżesz uświadomił sobie swoją głęboką potrzebę zrozumienia Boga na nowym poziomie. Spostrzegł, że im więcej zna Pana, tym lepiej rozumie, jak bardzo Go jeszcze nie zna. Zrozumiał swoją potrzebę i z całego serca zapragnął poznać Go lepiej. Bóg chętnie spełnił to życzenie Mojżesza.

Śledząc dotychczasowe doświadczenia Mojżesza, możemy zauważyć, jak był on prowadzony do głębszej i bliższej więzi z Panem oraz jak rozwijał się duchowo.

Najpierw Mojżesz wspinał się „na górę do Boga” (Wj 19,3). Następnie dotarł „na szczyt góry” (Wj 19,20), a potem „zbliżył się do ciemnego obłoku, w którym był Bóg” (Wj 20,21).

Innym razem „Mojżesz wszedł w środek obłoku”, w którym był Bóg, i przebywał z Panem „czterdzieści dni i czterdzieści nocy” (Wj 24,18). Podczas tych czterdziestu dni Bóg dał Mojżeszowi dwa cenne dary: (1) dar dekalogu napisanego przez Boga na dwóch tablicach (zob. Wj 24,12) oraz (2) instrukcje dotyczące budowy i wyposażenia przybytku (zob. Wj 25,1-31,18).

Następnie Mojżesz spędził z Panem kolejnych czterdzieści dni i nocy, wstawiając się za grzesznikami (zob. Wj 32,30-32 i Pwt 9,18).

Jednak nawet po tym wszystkim Mojżesz pragnął poznać lepiej charakter Boga i Bóg wkrótce udzielił mu szczególnych informacji, aby Mojżesz mógł Go zrozumieć. To poznanie, którego Mojżesz pragnął, było nie tylko intelektualnym zrozumieniem Boga, ale doświadczalnym poznanie Jego osoby.

Nic dziwnego, że po upływie wielu wieków później Jezus powiedział:

— „A to jest żywot wieczny, aby poznali ciebie, jedynego prawdziwego Boga i Jezusa Chrystusa, którego posłałeś” (J 17,3).

Jaki lepszy sposób mógłby wybrać Bóg, by objawić się ludziom, niż samemu stać się człowiekiem?

Czy znasz Boga, czy tylko wiesz coś o Nim? Czym różni się jedno od drugiego?

Po odstępie związany z kultem złotego cielca Mojżesz wstał się z ludem Bożym, pragnąc uzyskania zapewnienia, że Pan będzie nadal prowadził Izraelitów do Ziemi Obiecanej. W głębi serca pragnął też lepiej poznać Pana.

Przeczytaj Wj 33,18-23. Jak Bóg odpowiedział na prośbę Mojżesza, by On ukazał mu swoją chwałę?

Mojżesz poprosił Pana:

— „Pokaż mi, proszę, chwałę twoją!” (Wj 33,18).

W swoim miłosierdziu Pan objawił Mojżeszowi swoją chwałę. Jednak odpowiadając na prośbę Mojżesza, Bóg obiecał, że ukaze mu swoją *dobroć*⁴⁰ (zob. Wj 33,19 UBG). Można zatem bezpiecznie dojść do wniosku, że chwałą Boga jest Jego dobroć, to znaczy Jego charakter⁴¹.

„Chwałą Boga jest udzielić cnót Jego dzieciom. Bóg pragnie widzieć ludzi osiągających najwyższy standard”⁴². Jego chwałą jest przyjęcie skruszonych grzeszników⁴³ i dostarczenie im wszystkiego, co jest potrzebne, by ich przemienić. Jednocześnie naszą chwałą jest objawiać charakter Boga w nas, aby inni mogli go zobaczyć.

Takie odzwierciedlanie charakteru Boga, Jego dobroci, życzliwości i czulej miłości, musi być widoczne w naszym postępowaniu. W ten sposób mamy szansę nie tylko być błogosławieństwem dla świata, ale także światłem jaśniejącym dla obserwujących nas mieszkańców wszechświata. Apostoł Paweł napisał: „Wydaje mi się, że Bóg nas, apostołów, oznaczył jako najpośledniejszych, jakby na śmierć skazanych, gdyż staliśmy się widowiskiem dla świata i aniołów, i ludzi” (1 Kor 4,9). Ten wszechświatowy wymiar nadaje naszemu życiu i naszej służbie znaczenie i cel, jakie zaledwie mgliście jesteśmy w stanie sobie wyobrazić.

W Rz 2,4 Paweł napisał, że „dobroć Boża do upamiętania (...) prowadzi”. To znaczy, że dobroć Boga i Jego charakter, wskazywane przez Ducha Świętego, przekonują ludzi o ich grzeszności i potrzebie zbawienia. Gdy patrzymy na ukrzyżowanego Chrystusa i zdajemy sobie sprawę z tego, kim On jest i dlaczego został ukrzyżowany — bo umiłował nas i wdrożył jedyny środek, przy pomocy którego mógł nas zbawić — wówczas otrzymujemy największe możliwe objawienie Jego dobroci i charakteru.

Ile czasu poświęcasz studiowaniu i rozmyślaniu o ofierze Chrystusa za ludzkość i jak Jego śmierć na krzyżu świadczy o charakterze Boga?

⁴⁰ BW: *dostojeństwo* (przyp. red.).

⁴¹ Zob. także Ellen G. White, *Krzyż i miecz*, wyd. 2, Warszawa 2018, s. 327; też, *Przypowieści Chrystusa*, Warszawa 2020, s. 303-305; też, *Prorocy i królowie*, wyd. 5, Warszawa 2018, s. 177-178.

⁴² Taż, *Krzyż i miecz*, s. 302.

⁴³ Zob. też, *Prorocy i królowie*, s. 371.

Przeczytaj Wj 34,1-28. Jak Bóg objawił swoją chwałę Mojżeszowi?

Mojżesz otrzymał polecenie, by zabrał ze sobą dwie kamienne tablice podobne do tych, jakie wcześniej rozbił (zob. Wj 32,19). Miał się spotkać z Panem na górze Synaj po raz siódmy. Poprzednie spotkania są opisane w następujących miejscach *Księgi Wyjścia*:

1. Wj 19,3.7.
2. Wj 19,8.14.
3. Wj 19,20.25.
4. Wj 20,21; 24,3.
5. Wj 24,9.12-18; 32,15.
6. Wj 32,30-31.

Mojżesz rozpoczął wspinaczkę wczesnym rankiem.

Mojżesz teraz przygotowany na głębsze zrozumienie pełnego chwały charakteru Boga. Piękno charakteru Boga jest najlepiej wyjaśnione właśnie w tym zdumiewającym objawieniu. Jest to najważniejszy opis tego, kim Bóg jest. Opis ten prze-wija się jak złota nić przez *Biblię* (zob. Lb 14,18; Ne 9,17; Ps 103,8; Jl 2,13; Jon 4,2). To oświadczenie Pana tutaj, w *Starym Testamencie*, jest jak J 3,16 w *Nowym Testamencie*. W ważnych miejscach autorzy ksiąg biblijnych cytują, powtarzają i poszerzają to oświadczenie Żywego Boga, gdyż Jego charakter musi być dobrze rozumiany.

Gdy Mojżesz otrzymał wyjątkowe, bezprecedensowe i niezrównane wyjaśnienie Bożego imienia, oddał pokłon i uczcił Pana. Gdy otrzymujemy poznanie Bożej miłości i łaski, Bożego miłosierdzia i współczucia, Bożej dobroci i wierności, Bożego przebaczenia oraz Bożej świętości i sprawiedliwości, zostajemy pociągnięci do Boga. Gdy widzimy i podziwiamy Jego wyjątkowe cechy, zaczynamy Go miłować, a miłość ta prowadzi nas do pragnienia służenia Mu i okazywania posłuszeństwa wobec Niego. Ponieważ On nas miłuje, my także Go miłujemy (zob. 1 J 4,19).

W tym samoobjawieniu Bóg zapewnił Mojżesza, że dokona zdumiewających czynów dla swojego ludu i poprowadzi go do Ziemi Obiecanej. On odnawia przymierze z Izraelitami, obiecując, że inne narody ujrzą Jego majestat i zdumiewające dzieło:

— „Oto Ja zawrę przymierze. Wobec całego ludu czynić będę cuda, jakie się nie działy po całej ziemi i u żadnych narodów. Cały lud, wśród którego przeby-wasz, ujrzy dzieło Pana, gdyż straszne będzie to, co Ja z tobą uczynię” (Wj 34,10).

Jednak Izraelici musieli być posłuszni Bogu i przestrzegać dziesięciu wyraźnych przepisów, aby im się powodziło. Bóg polecił też Mojżeszowi spisać treść tego przymierza, które już zostało zerwane (zob. Wj 34,27-28).

Przeczytaj Wj 34,29-35. Dlaczego twarz Mojżesza jaśniała?

Gdy Bóg objawił Mojżeszowi swój charakter nacechowany miłością, przywódca zszedł do obozu Izraelitów, mając twarz jaśniejącą blaskiem. Czy Mojżesz wiedział, że jego twarz jaśnieje? Nie, początkowo nie zdawał sobie z tego sprawy. Albowiem im bliżej ktoś jest Pana, tym bardziej zdaje sobie sprawę ze swoich niedoskonałości w porównaniu ze świętością Boga.

Jaka była przyczyna przemiany Mojżesza sprawiającej, że jego twarz jaśniała? Otóż przyczyną tego nie było jedynie to, że przebywał on w obecności Boga, gdyż poprzednio już kilka razy przebywał przed Panem, a jednak jego twarz nie jaśniała po tych spotkaniach. Oczywiście, gdyby nie znalazł się w obecności Pana, jego twarz nigdy nie jaśniałaby nadnaturalnym blaskiem. Dopiero gdy zrozumiał dobroć i życzliwość Boga oraz zupełnie otworzył się przed Nim, pojmując piękno Jego charakteru, Mojżesz został przemieniony i jego twarz zajaśniała. Nasze umysły i serca mogą doświadczyć zmiany, gdy poddajemy się Bogu i pozwalamy Mu, by był Panem i Królem naszego życia.

Przeczytaj 2 Kor 3,18. Jak Jezus może stopniowo zmienić cię na Jego obraz?

Paweł porównał jaśniejącą twarz Mojżesza z Jezusem Chrystusem i wskazał, że chwała Jezusa (będącego uosobieniem prawa i łaski Boga) przewyższa chwałę prawa Bożego wyrażoną na twarzy Mojżesza. Chrystus wraz ze swoim prawem może zostać odzwierciedlony w naszym charakterze tylko wtedy, gdy kierujemy nasze oczy na Niego (zob. Hbr 3,1; 12,2) i jedynie przez moc Ducha Bożego (zob. 2 Kor 3,12-18).

Mojżesz jest wzorem świadczącym o tym, czego Bóg może dokonać dla nas, gdy pozwalamy Mu zmieniać nasz charakter i kształtować nas na Jego boski obraz. To miał na myśli Paweł, gdy pisał o chodzeniu „w nowości żywota” (Rz 6,4 BG).

Jakie elementy twojego charakteru powinny lepiej odzwierciedlać charakter Boga? Najpewniej wszystkie, nieprawdaż? Jak skupianie uwagi na ukrzyżowanym Chrystusie i znaniu Jego ofiary dodaje ci wiary i pewności zbawienia?

DO DALSZEGO STUDIUM

W pochmurny dzień ojciec i syn zwiedzali pewną katedrę. Gdy oglądali witraże przedstawiające sceny biblijne, słońce nagle wyszło zza chmur i podświetliło postacie tam widniejące. Wtedy chłopiec zapytał:

— Tatusiu, kim są ci ludzie?

Ojciec nie wiedział zbyt dużo o chrześcijaństwie, Chrystusie i Jego uczniach, ale odpowiedział:

— To chrześcijanie.

Ten olśniewający obraz pozostał w umyśle chłopca, aż pewnego dnia nauczyciel zapytał w klasie:

— Dzieci, czy wiecie, kim są chrześcijanie?

Wówczas ów chłopiec przypomniał sobie świetlisty witraż katedry i odpowiedział:

— Ja wiem! Chrześcijanie to są oświeceni ludzie.

Jezus powiedział swoim uczniom coś podobnego:

— „Tak niechaj świeci wasza światłość przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie” (Mt 5,16).

Tylko ludzie oświeceni przez Boga mogą powodować zmiany⁴⁴.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. „Gdybyśmy unieżyli się przed Bogiem i byli życzliwi, uprzejmi, czuli i litościwi, to tam, gdzie teraz tylko jeden nawraca się do prawdy, byłoby takich stu⁴⁵. Jak słowa te świadczą o tym, że nasz charakter oraz nasze działania i postawy wpływają na nasze świadectwo?

2. Tekst z Wj 34,6-7 jest słusznie porównywany z J 3,16. Dlaczego?

3. Jak ludziom, którzy pytają o to, kim jest twój Bóg, możesz wyjaśnić piękno Jego charakteru na podstawie samoobjawienia się Boga zawartego w Wj 34,6-7?

4. Poproś uczestników wspólnego studium *Pisma Świętego*, by opowiedzieli, jak charakter i czyny wyznawców Chrystusa wpłynęły na ich decyzję pójścia za Panem? Jaki wpływ wywarły na ciebie chrześcijańskie zalety innych ludzi (na przykład: uprzejmość, łaskawość, pokora i przebaczenie)? Z drugiej strony, jak niemili, bezwzględni i aroganccy „chrześcijanie” wpłynęli na twoją więź z Panem?

⁴⁴ Przeczytaj także drugą połowę rozdziału *Bałwochwalstwo pod Synajem*, w: Ellen G. White, *Wybrańcy Boga*, wyd. 2, Warszawa 2018, s. 235-238.

⁴⁵ Tamże, *Świadectwa dla Kościoła*, t. 9, Budy Zasłona 2022, s. 155 (przyp. red.).